

замість того, щоб розкривати їх сутність та деталізувати відповідні положення у інших нормативно-правових актах.

Неабияку роль у цих процесах має відіграти їх належне договірне оформлення. В якості основних договірних форм, які використовуються при створенні інноваційної продукції, застосовуються договір на виконання науково-дослідних робіт та договір на виконання дослідно-конструкторських і технологічних робіт. Видається за можливе виділити окремий договір інвестування в інновації, об'єктивність існування якого заснована на принципі свободи договору.

При цьому, можна виділити такі загальні кваліфікаційні ознаки для правових форм інноваційного інвестування: по-перше, інвестор є правоволодільцем; по-друге, предмет відповідних договірних відносин інноваційний продукт, який має бути захищений патентом. При цьому, вказаний предмет можливо поділити на загальний та спеціальний. До загального можна віднести: продукт (винаходи, ноу-хау і т. д.), технологію (це об'єкти промислової власності, що можуть бути використані у виробництві) та промисловий зразок. У свою чергу, спеціальний предмет – спеціальні види технологій (як приклад, біотехнології); по-третє, об'єктом цих відносин є інноваційне виробництво; по-четверте, результатом відповідної діяльності є отримання прибутку від реалізації інноваційних товарів та послуг.

Важливо зазначити, що інвестиційна політика на сьогодні є однією із складових господарсько-правової політики, яка, у свою чергу, включена до змісту економічної політики держави. Інвестиційна політика на сьогодні виступає одним із найважливіших та найактуальніших векторів реалізації економічної політики держави.

Окреслене коло питань слід віднести до перспектив наукових досліджень у вказаній сфері. На доктринальному рівні, а потім – і на законодавчому – необхідно визначити правові форми інноваційного інвестування. Необхідною також є розробка класифікації договорів, предметом яких є передача інноваційного продукту та розробка класифікації договорів інноваційного інвестування.

СТАЛИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СЬОГОДЕННЯ

О. О. КРАМАРЕНКО, студентка

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Однією з актуальних проблем сьогодення у сфері житлово-комунального господарства України є забезпечення населення якісною питною водою, водовідведення.

Згідно з офіційними даними у 2004 році в Україні тільки 4,1 млн. осіб із 15,7 млн. сільського населення, або 26%, користувалися послугами централізованих систем водопостачання. Інженерним обладнанням, зокрема внутрішнім водопроводом з підведенням в будинок, було забезпечено лише 7,4% населення, водовідведенням та каналізацією — 4,4%, водяним опаленням — 8,4%, гарячим водопостачанням — 0,3%, водорозбірними вуличними колонками — 18,6%. У 2003 році норма споживання води у сільській місцевості сягала 60 л на людину на добу, в той час як для населення міст середнє значення цього показника було 320 літрів води [1].

Також у сільській місцевості є актуальною проблема очищення та утилізації стічних вод. Враховуючи, що основним джерелом питної води у сільській місцевості залишаються неглибокі шахтні колодязі, що живляться за рахунок ґрунтових вод, вирішення проблеми забезпечення якісною водою на селі безпосередньо залежить від впровадження заходів, спрямованих на запобігання прямому потраплянню неочищених каналізаційних стоків у навколишнє середовище та впровадження ефективних технологій утилізації стічних вод. І тому щоб вирішити ці нагальні проблеми потрібно реформувати даний сектор ЖКГ.

Одним із напрямків подолання проблем водозабезпечення та водовідведення на селі є впровадження міжнародних проєктів. Як приклад можна навести проєкт організації WECF ВЕГО «МАМА-86» «Співпраця задля сталого розвитку сільської місцевості: водопостачання, екологічна санітарія та органічне сільське господарство», який почав впроваджуватись на території Полтавської області з 2003р.. Проєктна діяльність включала проведення інформаційної роботи на рівні громад, впровадження пілотних проєктів за трьома напрямками: безпечне водопостачання, екосанітарія, органічне землеробство.

Організаційний комітет звернув увагу на низьку якість сільських водогонів, а саме поганий технічний стан або взагалі відсутність електрообладнання. У рамках виконання цього проєкту було замінено електронасоси, покращено рівень поінформованості сільського населення про стан довкілля, забруднення якого викликане інтенсивним способом ведення сільського господарства, почалася експлуатація глибоководних свердловин з більш якісною водою. Було звернуто увагу на необхідність розвитку демократичних основ процесу прийняття важливих рішень на рівні громади, розвиток співпраці між всіма зацікавленими сторонами на місцевому, національному та міжнародному рівнях.

Наступним напрямком реалізації цього проєкту було запровадження будівництва екосан туалетів.

Органічне землеробство є одним із напрямків покращення водозабезпечення та водовідведення у сільській місцевості. Експерти з органічного сільського господарства та практики-агрономи фермерського господарства «Агроекологія» поділилися досвідом вирощування органічної продукції, а саме мінімальна обробка ґрунту, вирощування продукції без

застосування гербіцидів та мінеральних добрив, використання біодинамічних препаратів. Позитивний вплив мав обмін досвідом між українськими та європейськими аграріями.

Нормативно-правове забезпечення програми включає:

- розробку та затвердження нормативно-правових актів з питань регулювання відносин у сфері гарантованого забезпечення якісною та безпечною для здоров'я питною водою;
- розробку екологічних нормативів якості питної води;
- створення ефективної системи сертифікації у сфері питної води.

Науково-технічне забезпечення програми включає розробку щодо раціонального використання та економії питної води, удосконалення водозаборів з поверхневих і підземних джерел водопостачання та технічної підготовки питної води. А це, в свою чергу, передбачає проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт з розробки сучасних енерго та ресурсозберігаючих технологій і обладнання, модернізацію енергетичного господарства водопровідних споруд.

Таким чином, для визначення та реалізації наступних кроків щодо поширення ідеї та розвитку якісного водопостачання та водовідведення необхідно сформулювати економічну модель співпраці та розвитку, що буде поєднувати інтереси та потреби різних зацікавлених сторін. Необхідним є залучення до активного співробітництва державних органів влади, сільськогосподарських виробників, споживачів, громадських організацій.

Список використаних джерел

1. Гіроль А. М. Національна доповідь щодо якості питної води та стану питного водопостачання в Україні у 2004 році [Електронний ресурс] / Андрій Миколайович Гіроль. – 2005. – Режим доступу до ресурсу: <http://minregion.gov.ua/attachments/content-attachments/4338>